

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

T ante L

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Tir. Tiresias autem pro love sententiam tulit, afferens multo plus ex coitu voluptatis percipere feminas. Ob quod à Iunone excæcatus est. Alii verò propterea excæcatum dicunt, quod Palladem nudam in fonte conspexerit. Iupiter autem in solatium visus amissam divinationem illi dedit. Stat libro 10. Theb. sibi callidus ista Tiresia nateq; canat, &c. Huius animam evocat Vlyses apud Homer. lib. 10. Odyss. Multaq; ab ea futura edocetur. Autor est Strabo lib. 9. Tiresiam monuissent fuisse sub Tilphosia monte Borotia, iuxta fontem Tilphosiam, ubi profugus diem suum obiit, quam jam senex gelidissimam Tilphosie aquam hausisset: Ibi Thebani cives sepulto divinos honores tribuere. Fuit Tiresia filia fatidica, nomine Manto, quæ ex Tiberino fluvio filium peperit nomine Ocnus, qui in Cisalpina Gallia oppidum cõdidit, & à nomine matris Mantuam appellavit. Iuvenc. Satyr. 13. Tiresiam appellavit posuit pro homine cæco, quam ait: Nec sardum, nec Tiresiam quenquam esse decorum.

Tiridates, rex Armeniæ, qui variis gestis cum Corbulone bellis, tandem ex fodere Romam venit, & diadema regni à Nerone accepit. Vide Tacitum lib. 15.

Tiriscum, Daciae urbs, non procià Danubio, teste Ptol. lib. 3. cap. 1.

Tiriza, urbs Paphlagoniæ. Gentil. Tirezii, & apud Cæsarem Tirizibani. Ab Odrisibus ad Tirizibanos habitantes in pagis, Stephan.

Tirisa, urbs Mygdoniæ in Macedonia à Thyrsis una ex uxoribus filii Mygdonis. Gentile Tirisæ. Steph.

Tiryas, mase. gen. Tiryas, Agri Argivi fluvius, eisdem nominis urbem præterlabens.

Tiryas, yothos, fœm. gen. Agri Argivi oppidum, Herculis patria, à qua ille dictus est Tirythius.

Tifias, Stesichorus poeta ante dictus est: sed à chorea id nominis sortitus est.

Tisiphonè, Vna ex furiis, à cædibus plebendis dicta: ante ultio vel pœna: vel fides cades, aut mors. Horat. in Sermon. servilibus utq; iam pœnura modis, Hecaten vocat altera, servam Altera Tisiphonem.

Tisobis, Fluvius Britannici, teste Ptol. lib. 2. cap. 3.

Tisza, urbs, Ptol. lib. 3. cap. 4. Siciliae urbs.

Titan, & Titanus, pen. prod. Titan, Saturni frater, Coeli & Væstis filius, qui etiam pro Sole ponitur, qui & ipse à Titanibus duxit originem. Tradunt enim Titanas sex fratres fuisse, & quinque sorores, à Titea matre distos, ut autor est Diodorus. Ex quibus unus fuit Iapetus, pater Promethei. Hyperion quoque ex Titanum numero est, qui Solis ac Lunæ, stellarumq; motus observasse, atque demonstrasse primus fertur. Ideo Solis parens, & astrorum fertur. Hinc Sol, Titan; Luna, Titanis; & Diana Titania à poetis dicuntur. Lucan. libro 1. Flamiger an Titan, ut valentes hauriat undas. Ovidius Metamorph. Dumq; ibi perlitur solita Titania lymphæ. Servius sic habet: Ferunt fabulæ Titanas ab irata contra deos Terra, in ejus ultionem creatos. Vade & Titanes dicti sunt à Titanis, ab ultione: Primumq; contra Saturnum quidam Titanes: deinde Gigantes contra Iovem genuit. Ipse verò Titan cum filiis, quos Titanes à patre appellabant, bellum gessit adversus Saturnum & Opim, quod conventus non stetit: eosq; captos muro includit: qui postea à Iove filio vidis Titanibus liberati sunt, ut supra latius de Saturno dictum est.

Titanius, a. um. Titanis, adjectiv. ut Titania astra. Virg. 6. Aen. Lucentemq; globum Lunæ Titanisq; astra Spiritus intus alit.

Titanis, a. um. Ovid. 7. Metam. Hinc Titanias ablata draconibus, intrat Palladias arces.

Titanus, ut refert Plin. lib. 5. cap. 30. Fluvius est Aeolidis, & civitas ab eo cognominata.

Titareus, urbs, Homero, Fluvius est Thessaliæ, qui in Titato monte, qui Olympo vicinus est, ortum habens, labensq; versus plagam Tempe contingentem, in Peneum influit: ob aquarum tamen crassitudinem illi non admiscetur, sed in modum olei superfuit. Plin. libro 4. capite 8. Euroton vocat. Lucanus Titareum vocat, per quatuor syllabas, libro 6. Solus in alterius nomen quam venerit undæ, Defendit Titareus aquas.

Tithonus, pen. prod. Laomedontis filius, qui ut fabulæ ferunt quæ juvenis esset, & decorus, ab Aurora dilectus, & raptus fuit, ex qua Memnonè genuit. Sed tandem post longissimam vitam, audita Memnonis filii morte, in eadem versus dicitur, dicente Horatio: Longa Tithonum minus senectus.

Titiã curia, & Titiensis tribus, dicta est à Tito Tatío Sabimorù duce, à Romulo in partem regni recepto. Festus.

Titiãnus, Titiani filius, Orator Græcus, præceptor Maximini principis. Scripsit libros Provinciarum pulcherrimos. Appellabatur Simia sui temporis, quod omnia propè imitaretur, Capitolinus.

Titiã Livi duo memorantur: Alter tragicodiarum scriptor, Ro-

manorum poetarum antiquissimus, qui ob ingenii felicitatem à Livio Salmatore, cujus liberos erudiebat, libertate donatus est. Alter Patavicus cum Crispo Salustio de Historiæ principatu certans. Vide supra in dictione LIVIVS.

Titiã, [Ger. Dis præter Apollinis.] Sacerdotes fuerunt Apollinis, à titis avibus, quas in auguriis certis observare solebant: sic appellati, ut ait Varro lib. 4. de Ling. Latin. Lucan. lib. 1. Et doctus volucres augur servare sinistras, Septevirq; epulis festis, Titiq; sodales.

Titoneus, Nomē montis apud Dionys. lib. 1. Gigantiæ: incolæ similiter Titoneus. Steph.

Titornus, Bubulcus fortitudinis monstroscus fuit, qui cum Milone Crotoniata de robore certavit, vicinq; quam pedem tauri una manu: altera verò alterius tauri pedē, ipsis per vim conantibus resiliere, traheret. Autor Aelianus.

Titus, Prænomen fuit Romanis familiare inde dictum (ut Festo placet) quod antiqui Titos, & titulos milites appellabant, eod quod patriam tuerentur, ut iam dictum est. Quamquam Corouto etiã placet à membri virilis magnitudine Tit prænomine inductum esse. Hoc prænomine dictus fuit Vespasianus Flavii filius & frater Domitiani, princeps clarissimus, populorq; Romano adeo charus, ut vulgò Orbis amor diceretur, & Deliciae humani generis.

Tityrus, Pastoris nomen apud Virgilium in Bucol. à Theocrito mutuatum.

Tityrus, filius fuit Iovis ex Elara Orchomeni filia, quam prægnantem Iupiter, timens Iunonis iram, occultavit in terra: ex quo factum est, ut nascens puer, ex terra natus videretur. Hic postea quum ad integram ætatem pervenisset, captus amore Latonæ Apollinis matris, eam de stupro interpellavit. Quam obrem Apollo iratus, sagittis ipsum confodit, & apud inferos religavit, ejuq; jecur vulturibus lancinandum apposuit, hac lege, ut consumptum renascetur illic, & sic nunquam vultures à discedendo cessarent, nec ipse à patiēdo. Tantæ magnitudinis pignus fuisse perhibetur, ut jacēs novem jugera occupaverit. Ovid. 4. Metam. Viscera præbebat Tityrus lancinanda, novemq; iugibus distractus erat, &c. Vide Servium apud Virg. lib. 6. ad hunc locum: Nænon & Tityon terræ omnipotentis alumnum Cernere erat. Tityus item Sextus, auctore Ciccone in Bruto, orator fuit loquax sanè & satis acutus: sed tamen solutus & mollis in gestu, ut saltatio quædam nasceretur, cui saltationi Tityus nomen esset.

Tlepolemus, Hæculis & Albiōches filius, epē ex Ephira urbe Peloponnesi rapuerat (ut meminit Hom. Iliad 3.) clarus rebus bellicis, corporisq; proceritate insignis. Hæc quæ adolevisset, Lycimnium avunculū suū Marte progenitum & patri suo charissimū jam senem interfecit. Propter quod fabricaris navibus partia profugus, collecta juvenum multitudine, Rhodum petiit, & ea insula occupata, Rhodiensibus imperavit. Postea ad bellum Trojanum cum novem navibus profectus, à Sarpedone occisus est.

Tletes, Populi Iberici iuxta Tartessos, Steph.

Tlos, urbs Lyciæ à Tlo Mileti & Praxidices nymphæ filio, Gentile idē vel Tloites vel Tloius. Est & alia Tlos urbs Sidicæ possess. Tloicus Steph. Prioris meminit Strabo lib. 14.

Tmarus, Mons est Theoprotiorū, Dodonæo oraculo imminens, qui & Tomarus, dicitur, teste Strab. lib. 7.

Tmolus, Ger. En Dreg in Lydia, in viderem der stes Pafalus estspringt. Lydiæ mons, Sardibus incumbens, ex quo Pactolus amnis profuit, aureas trabes arenas. Ovid. 6. Metamorph. riger arduus alto Tmolus in ascensu, clivoq; extesus utroq; Sardibus hinc, parvis illic finitur Hypæpis. Antiquis Tmolus dicebatur per tres syllabas. Plin. lib. 5. cap. 29. Celebatur Lydia maximè Sardibus in latere Tmoli montis, qui antè Tmolus dicebatur. Ovid. 6. Metam. Defensere sui nymphæ viæeta Tmol. Tmolus, Lydiæ amnis, ex eisdem nominis monte profuens, in quo cotricula invenitur, auro explorando utilis. Plin. lib. 33. cap. 8. Auri, argentiq; mentionem comitatur lapis, quæ coticulam appellant, quondã non solitus invenit, nisi in lumine Tmolo, ut est autor Theoph. nunc verò passim.

Tmouus, Filius Tremuli & Praxidices, in Lycia natus, Stephan.

Tnyssus, urbs Carie: Gentile Tnyssus, Steph.

Tobius, Ptolem. li. 2. cap. 1. Britannici insulæ fluvius, ad cuius ostia est oppidum quod Trene vulgò dicitur.

Tolentum, Tolenti, Oppidum est Italiæ in Picentis: à quo Tolentinates populi, apud Plin. lib. 3. cap. 15.

Tolerium, urbs Italiæ, Gent. Tolerinus, Steph.

Tolētum, vulgò Toledo. Ger. En fernemte Estan to Hispaniã.]